

Applying to College in the U.S.

Bulgarian transcript:

Казвам се Александрина Иванова, приятелите ме наричат Алекс и съм от Враца. На 23 години съм и преди три години дойдох да уча във Щатите. Преди това живях във Враца, израснах там целия ми живот, живях там със майка ми. Когато бях на 14 години отидох във езикова гимназия, където учих английски и испански език. И след като прекарах малко време във гимназията ми, говорих с една от учителките ми и тя ми обясни, че много студенти от България, които имат знания във един или друг език, могат да отидат и да учат в чужбина, което на мен ми се стори като невероятна възможност и определено исках да науча повече и да видя дали е възможно да го направя.

Много ученици от моята гимназия отидоха да учат във Европа - в Холандия, в Великобритания. Но на мен ми се искаше да отида във Щатите. Струваше ми се, че ще е много интересно, ще се запозная с хора от целия свят и просто качеството на образованието ще е много по-високо, което беше най-главната причина, подари която дойдох тук, защото в България за нещастие качеството на образование става все по-лошо. Все още има много ученици, които се стараят, много професори, които са специалисти в областта си, имат големи знания. Въпреки това няма достатъчно ресурси, които да дадат възможност на хората да се развиват. И въпреки, че когато бях малка, бях убедена, че не искам да напусна държавата си в никакъв случай, няколко години по-късно си дадох сметка, че може би няма нищо лошо в това да излезеш, да пътуваш и да видиш какви възможности съществуват.

И мисля, че когато реших да уча във Щатите бях на около 16 години и първото, което трябваше да направя, е да събера всичката информация сама, защото родителите ми – нито майка ми, нито баща ми – говорят английски, нямах приятели, които са учили в чужбина или чиито деца са учили във чужбина, защото това е по-скоро нова тенденция във България. Преди, по време на комунизма, беше невъзможно да се направи такова нещо, защото хората трябваше да останат да живеят във държавата си. Сега имаме много повече възможности, но разбира се има и трудности, които срещаме по пътя.

И така, трябваше да събера информацията от това, което се интересувах. Първо бяха изпитите, които трябваше да взема. SAT –а, или ние така наричаме SAT, беше доста труден изпит за мен, защото въпреки че бях в езикова гимназия - бях учила английски много години, не е майчиния ми език. Математиката беше доста лесна и честно казано ми беше доста интересно да решавам задачи, но частта във която трябваше да чета и да анализирам текстове беше доста по-трудна за мен. Но подготвих се, взех курсове, отидох на теста – два пъти.

И за щастие изпратих резултатите ми в няколко университета. Един от университетите, които ме приеха и които всъщност ми дадоха много голяма финансова помощ, беше Маунт Холиоук, където в момента съм студентка последен курс. Уча икономика и математика и през цялото време, докато бях тук учех испански. Две години след старта на обучението ми отидох в Аржентина, така че образованието тук беше едно невероятно преживяване. Научих страшно много и въпреки че се специализирах в една област, можех да вземам класове от много различни предмети – нещо, което в България не може да се направи.

English translation:

My name is Aleksandrina Ivanova, my friends call me Alex, and I am from Vratsa [Bulgaria]. I am 23 years old and I came to college in the States three years ago. Before that I lived in Vratsa, I grew up there, I lived there with my mom. When I was 14, I enrolled in a language high school where I studied English and Spanish. After I had spent some time at my high school, I spoke with one of my teachers and she explained to me that many students from Bulgaria who speak one language or another could study abroad, which seemed like an incredible opportunity to me, and I definitely wanted to learn more [about it] and see if it would be possible for me to do that.

Many students from my high school went to college in Europe – in the Netherlands, in the UK. But I was interested in going to the States. It seemed to me that it would be very interesting, that I would meet people from all over the world and the quality of the education would be significantly higher. That was the main reason that made me come here because, unfortunately, the quality of education in Bulgaria keeps getting worse. There still are many students who put a lot of effort, and many professors who are specialists in their fields and are very knowledgeable. Despite all of that, there are not enough resources that could give people the opportunity to develop. And even though I was adamant that I would not leave my country when I was little, a few years later I realized that perhaps there was nothing wrong with leaving, traveling and seeing what kinds of opportunities exist.

I think that I was about 16 when I decided to go to college in the States. The first thing that I had to do was collect all of the information by myself because my parents – my mother and my father – do not speak English; I did not have any friends who had studied abroad or whose children had studied abroad because this is a generally new trend in Bulgaria. Before, during communism, it was impossible to do anything like that because people had to stay and live in their country. Nowadays, we have many opportunities, but of course, there are difficulties that we face along the way.

So, I had to collect information about what I was interested in. First, there were the exams that I had to take. SAT, or what we call the SAT, was quite difficult for me. Even though I had gone to a language high school and had studied English for many years, it was not my native language. Math was very easy [for me] and frankly speaking, I was

interested in solving problems; however, the part where I had to read and analyze texts was a lot more difficult for me. I studied, took some private lessons, and took the test – twice.

Fortunately, I sent my results off to a few colleges. One of the colleges that accepted me, and actually gave me very generous financial aid, was Mount Holyoke, where I am currently a senior. I am studying Mathematics and Economics and throughout my entire time here I have been taking Spanish. Two years after the start of my studies [at Mount Holyoke], I left for Argentina [to study abroad], so my education here has been an amazing experience. I learned so much and even though I focused on one area, I was able to take classes from many different fields – [that is] something that you cannot do in Bulgaria.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use every day. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2013 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated